

vanskeligere. Det vilde være meget at ønske, hvis man overalt i Loven kunde sætte 1ste Juli istedetfor 1ste April, og som Følge heraf 30te Juni istedetfor 30te Marts; men det turde vel fra anden Side have Betænklichkeiten, og hvorledes disse Vanskeligheder paa anden Maade kunde hæves, maa jeg henstille saavel til den høitagtede Finansministers som til Thingets og navnlig til Udvalgets Overveielse.

Finansministeren: Det er det ærede Thing bekendt, hvilke Aarsager, der have foranlediget at denne Lov først saa seent er bleven vedtaget; men derved har Regjeringen ikke troet, at der var videre at gjøre. De praktiske Vanskeligheder, som det medfører, at Loven nu først kan paabydes, har Regjeringen ingenlunde overseet; men den har ikke troet, at der deri laae tilstrækkelig Opfordring til at søge Forsaldstiden forandret fra den 1ste April til et senere Tidspunkt, fordi vi have meent, at de praktiske Vanskeligheder, som den tidligere Forsaldstid kan medføre, være af ringere Betydning, end de vilde være, hvis der blev en anden Opkrævningstermin for denne Skat, end for andre directe Skatter, navnlig paa Landet. hvorom denne Paragraph, der foreligger, handler. Den almindelige Skatteopkrævning finder ingenlunde Sted strax til 1ste April, men udsættes til langt hen i Mai, ja indtil Mai Maanedes Udgang, og jeg har strax, da Loven blev forelagt, foranlediget et Circulaire til Amtsforsvalterne om, at de skulde udsætte Indkrævningen af de almindelige directe Afgifter, indtil det viste sig, hvorledes det gik med denne Lov, for at ikke, naar det lod sig gjøre, vedkommende Afgiftsydere paa Landet skulde nødsages til at komme 2 Gange til Amtsstuen for at betale Skatten, men at de derimod kunde under Et betale de directe Afgifter for første Termin dette Aar tilligemed Krigsskatten.

Orsted: Jeg har vel troet, at den Vanskelighed, som opstod ved Skatteopkrævningen, vilde kunne afhjælpes ved en Foranstaltning af den høitærede Finansminister, navnlig at ogsaa Opbeholdsbetjentene ikke ansaaes pligtige til at indsende Restancelisterne for 3 Maaneder fra 1ste April; men det, som bliver tilbage, og som der er Vanskelighed ved at op-

løse, det er, hvorledes der skal forholdes, naar Giendommen i det Mellemrum fra 1ste April og indtil Loven udkommer og kan træde i Kraft, skifter Eier eller Bruger.

Finansministeren: Ja, det er jo et af de Tilfælde, som kan møde, og hvis et saadant Tilfælde ikke i Mindelighed lader sig afgjøre af Mangel paa udtrykkelige Bestemmelser i Loven, saa vil der være at forholde her, som saa ofte i deslige Tilfælde, at Bedkommende maa søge Afgjørelse ved Lands Lov og Ret.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, gik man over til Afstemningen, hvorved § 1, saaledes som den findes meddeelt i Folkethingstidendens Nr. 211, S. 3357—3360 eenstemmigt vedtoges med 34 Stemmer.

Man gik derpaa over til § 2, men da Ingen begjærede Ordet, for at udtale sig desangaaende, sattes den under Afstemning saaledes som den findes i Folkethingstidendens Nr. 211, S. 3360—3361, og vedtoges eenstemmigt med 35 Stemmer.

Formanden: Vi gaae dernæst over til Discussionen af § 3.

Ordføreren: Med Hensyn til § 3 skal jeg tillade mig at bemærke, at til denne Paragraph referere sig de under Nr. 5, 6 og 7 i Udvalgets Betænkning anførte Punkter. Det vil deraf sees, at man har fundet, at man i Udkastet til Loven i de her nævnte Henseender ikke er gaaet consequent frem, idet man har formeent, at der enten ikke burde have været tilføiet den Regel, at alle Obligationer, som tilhører Fonds, som udelukkende ere bestemte til Understøttelse til Efterladte af de i Krigen Bortdragne eller Faldne, samt Saarede og Dvæstede, skulle være undtagne, eller at der ogsaa paa den anden Side burde være tilstaaet saadanne Personer, der kun-e ubetydelige Beløb i kongelige Obligationer, hvoraf de have deres vigtigste Indtægt til Livets Ophold, Fritagelse for Skattens Udredelse. Disse Udsættelser have imidlertid ikke været saa betydelige, at de have kunnet foranledige Udvalget til at indstille, at der i denne Henseende burde foretages Forandringer, som kunde udsætte Loven for at komme til at hvile i længere Tid, og Udvalget har derfor blot troet at burde gjøre opmær-